

IDŹ DO:

- Spis treści
- Przykładowy rozdział

KATALOG KSIĄŻEK:

- Katalog online
- Zamów drukowany katalog

CENNIK I INFORMACJE:

- Zamów informacje o nowościach
- Zamów cennik

CZYTELNIA:

- Fragmenty książek online

+ do koszyka

do przechowalni

BESTSELLER

NOWOŚĆ

Helion Wydawnictwo

Wydawnictwo Helion
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel. 032 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl

e-mail: septem@septem.pl
redakcja: redakcjawww@septem.pl
informacje: o.ksiegarni.septem.pl

Gramatyka angielska dla bystrzaków

Autor: Lesley J. Ward, Geraldine Woods

Tłumaczenie: Marcin Kowalczyk

ISBN: 978-83-246-1983-2

Tytuł oryginału: [English Grammar for Dummies](#)

Format: 180x235, stron: 312

Demaskujemy gramatykę — czysta wiedza, bez tajemnic Przyjemne z pożytecznym

Nie taka gramatyka straszna, jak ją malują. Co więcej, jej nauka może być całkiem przyjemna, jeśli tylko trafimy na świetnego wykładowcę albo doskonale opracowany podręcznik, który w sposób przystępny wyjaśni nam jej zasady. Jeśli szukasz takiej właśnie książki, Gramatyka angielska dla bystrzaków na pewno nie sprawi Ci zawodu.

Przygotowaliśmy dla Ciebie podręcznik napisany przez wybitnych lingwistów, przeznaczony dla osób, które chcą doskonalić swój angielski. Stanie się on znakomitym uzupełnieniem każdego kursu językowego. Docenisz go również, jeśli uczysz się języka samodzielnie lub przygotowujesz do egzaminów. Zamiast suchych regułek proponujemy Ci praktyczną wiedzę ready to use! Zdradzimy ci także sztuczki i strategie, które pomogą w podjęciu odpowiednich decyzji, gdy będziesz musiał stawić czoła trudnym gramatycznym dylematom.

- Części mowy i zdania oraz język formalny, nieformalny, slangowy.
- Unikanie typowych błędów, m.in. w zakresie spójników, przedimków, przysłówków i przyimków.
- Właściwe używanie czasów, mowy zależnej, strony biernej oraz zaimki od kuchni.
- Gramatyka w akcji, czyli jak wykorzystać w praktyce zdobytą wiedzę — ćwiczenia.
- Zaawansowane zagadnienia gramatyczne — zasady, których nie znają nawet niektórzy nauczyciele.

Ponadto znajdziesz tu dekalogi: 10 sposobów na poprawienie umiejętności korekty własnych tekstów oraz 10 sposobów na poprawę gramatyki

ŚCIAGA:

Wskazówki dotyczące zaimków

Podpowiedzi odnośnie czasów

Porady w kwestii znaków interpunkcyjnych

Spis treści

O autorach	13
Podziękowania od autorów	15
Wprowadzenie	17
O książce	17
Jak korzystać z książki	17
Czego nie czytać	18
Naiwne założenia	18
Jak podzielona jest książka	19
Część I: Części mowy i części zdania	19
Część II: Jak unikać typowych błędów	19
Część III: Mnóstwo mechaniki	19
Część IV: Polerowanie bez wosku — pozostałe zagadnienia gramatyczne	19
Część V: Zaawansowane zagadnienia gramatyczne — zasady, których nie znają nawet wszyscy nauczyciele	20
Część VI: Dekalogi	20
Ikony użyte w książce	20
Co dalej	21
<i>Część I: Części mowy i części zdania</i>	<i>23</i>
Rozdział 1: Mówię po angielsku. Po co więc miałbym się uczyć gramatyki?	25
Łatwiejsze życie dzięki dobrej gramatyce	26
Ale której gramatyki masz się uczyć?	26
Trzy warianty języka angielskiego	27
Wanna get something to eat? Rozmowa z przyjaciółmi	27
Do you feel like getting a sandwich? Angielski konwersacyjny	28
Will you accompany me to the dining room? Formalny angielski	29
Właściwy język we właściwym czasie	29
Rozdział 2: Czasowniki: zasadnicza część zdania	31
Czasowniki łączące: wielki znak równości	31
Inne czasowniki łączące	33
Czasowniki opisujące doznania zmysłowe	33
Prawidłowe dopełnianie zdań z czasownikami łączącymi	35
Właściwy zaimek we właściwym miejscu	36
Światła! Kamera! I akcja!	38

6 Gramatyka angielska dla bystrzaków

Jak odróżniać czasowniki	38
Zadaj pytanie: jak znaleźć czasownik	39
To be or not to be: bezokoliczniki	40
Rozdział 3: Rozluźnij się! Czas czasownika	43
Upraszczamy sprawy: czasy proste	44
Czas teraźniejszy (present)	44
Czas przeszły (past)	44
Czas przyszły	46
Prawidłowe stosowanie czasów	46
Present i present progressive	47
Past i past progressive	47
Future i future progressive	48
Perfekcyjna gramatyka: czasy perfect	48
Present perfect i present perfect progressive	49
Past perfect i past perfect progressive	49
Future perfect i future perfect progressive	50
Poprawne stosowanie czasu present perfect	50
Imiesłowy	51
To wszystko jest bardzo nieregularne	52
To be	52
Nieregularne czasowniki przeszłe i imiesłowy biernie	53
Rozdział 4: Kto co robi? Znajdowanie podmiotu	57
Kto prowadzi, czyli dlaczego podmiot jest taki istotny	57
Łączymy w pary: podmiot – orzeczenie	57
Dwa w cenie jednego	58
Zadaj pytanie: znajdowanie pary podmiot – orzeczenie	59
Co taki sympatyczny podmiot robi w takim miejscu? Nietypowy szyk zdań	59
Znajdź ten podmiot! Podmiot ukryty	60
Na własną rękę: czasowniki w formie nieosobowej	61
Here i there: słówka podszywające się pod podmiot	62
Podmioty nie występują tylko w liczbie pojedynczej: tworzenie liczby mnogiej rzeczowników	63
Regularna liczba mnoga rzeczowników	63
Rzeczowniki kończące się na y	64
Nieregularna liczba mnoga rzeczowników	64
Rzeczowniki z łącznikami	65
Gdy podmiot jest liczebnikiem	65
Rozdział 5: Wszystko razem: kompletne zdanie	67
Kompletne zdania: liczą się podmioty i orzeczenia	67
Pełne myśli, kompletne zdania	69
Zdania niekompletne — fragmenty zdań	70
Czy to naprawdę już koniec?	72
Rozdział 6: Dopełnienia	75
Dopełnienie bliższe (direct object)	76
O krok dalej: dopełnienie dalsze (indirect object)	77
Objective complement (uzupełnienie dopełnienia)	78

Linking-verb complements (dopełnienia orzeczeń od czasowników łączących)	79
Zadaj pytanie: szukamy dopełnienia	79
Zadaj pytanie: jak znaleźć dopełnienie dalsze	80
Zaimki jako dopełnienia	81

Część II: Jak unikać typowych błędów 83

Rozdział 7: Pora na ślub: łączymy zdania 85

Dobieranie w pary: łączenie zdań	85
Łączenie zdań za pomocą spójników	85
Czas na przecinek	86
Łączenie myśli: średnik	88
Szef i podwładny: łączenie pomysłów nierównoważnych	89
Dobór spójników	90
Unikajmy niepełnych zdań	92
Używanie zaimków do łączenia zdań	92

Rozdział 8: Czujesz się „bad” czy „badly”? Przymiotnik czy przysłówek? 97

Przymiotnik	98
Przymiotniki opisujące rzeczowniki	98
Przymiotniki opisujące zaimki	99
Dodawanie przymiotników do czasowników łączących	99
Zadaj pytanie: jak znaleźć przymiotnik	100
Przysłówek	101
Zadaj pytanie: jak znaleźć przysłówek	101
Przysłówki opisujące przymiotniki i inne przysłówki	102
Odróżnianie przymiotników i przysłówek	103
Przymiotnik czy przysłówek: test -ly	103
Rozróżnianie par przymiotnik – przysłówek	104
Unikanie podstawowych błędów użycia przymiotników i przysłówek	107
Gdzie umieścić słowo even	107
Gdzie umieścić słowo almost	108
Gdzie umieścić słowo only	109

Rozdział 9: Przyimki, wykrzyknienia i przedimki 111

Proponowanie relacji: przyimki	111
Wyrażenia przyimkowe i występujące w nich dopełnienia	112
Are you talking to I? Przyimki i zaimki	114
Czy to dobry sposób zakończenia zdania?	115
Wykrzyknienia są proste!	116
Przedimki: małe ważne słówka	116

Rozdział 10: Zaimki 119

Pary: zaimek – rzeczownik	119
Zaimki w liczbie pojedynczej i mnogiej	120
Zaimki dzierżawcze	122
Miejsce par zaimek – poprzednik	123

Inne problemy z zaimkami	124
Właściwe użycie zaimków w liczbie pojedynczej	125
Seksistowski język	126

Rozdział 11: Przytaknij: o zgodzie 129

Orzeczenia w liczbie pojedynczej i mnogiej	129
Bez zmiany formy	129
Ze zmianą formy	130
To łatwiejsze niż doradztwo małżeńskie: zgoda podmiotu i orzeczenia	132
Dobór formy orzeczeń dla dwóch podmiotów	133
Najważniejsze pytanie	134
Pytania w czasie present	134
Pytania w czasie przeszłym	135
Pytania w czasie przyszłym	136
Zgoda podmiotu z orzeczeniem w zdaniach przeczących	136
Przeszkadzacze: wyrażenia przyimkowe i inne nieistotne słowa	137
Czy to nie może być prostsze? Kilka trudnych podmiotów	138
Pięć kłopotliwych zaimków w charakterze podmiotów	138
Inne problemy	139
Złożenia z one, thing i body	139
Each i every	140
Pragnienie samotności: either i neither bez partnerów	140
Politics, statistics i inne rzeczowniki z -s na końcu	141

Część III: Mnóstwo mechaniki 143

Rozdział 12: Apostrofy 145

The pen of my aunt czy my aunt's pen?	145
Własność w przypadku singli	146
Bill Gates nie ma jeszcze wszystkiego: apostrofy i liczba mnoga	147
Nazwy firm i formy dzierżawcze	149
Formy dzierżawcze w przypadku słów z dywizami	150
Forma dzierżawcza rzeczowników, które kończą się na -s	151
Typowe błędy związane z użyciem apostrofów i zaimków	152
Krótkie słówka dla zapracowanych: skróty	153
Typowe błędy z formami skróconymi	153
Skróty używane tylko w poezji i literaturze	156
Używanie apostrofów w symbolach, skrótach i liczbach	156

Rozdział 13: Cytaty: mnóstwo zasad 159

Cudzysłów pojedynczy	159
Nawiasy	160
Cytaty	162
Cytaty duże i małe	162
Znaki interpunkcyjne w cytatach	163
Mowa	165
Mowa zależna (indirect speech)	165
Mowa niezależna (direct speech)	166
Kto co powiedział? Zmiany autorów wypowiedzi	172
Tytuły: kiedy używamy cudzysłowu	174

Rozdział 14: Odświeżająca pauza: przecinki	177
Rozróżnianie poszczególnych elementów: przecinki w wyliczeniach	177
Rozdzielanie przymiotników	179
You Talkin' to Me? Zwracanie się do odbiorcy	181
Przecinki w adresach i datach	181
Adresy	182
Znaki interpunkcyjne w datach	183
Solo: słówka wprowadzające	184
Rozdział 15: Średniki, myślniki i dwukropki	185
Łączenie pełnych myśli: średniki	185
Średniki z fałszywymi słówkami łączącymi	186
Oddzielanie średnikami elementów listy	187
Punkt zatrzymania: dwukropek	189
Wprowadzanie wyliczeń	189
Wprowadzanie wyjaśnień	190
Dodatkowe informacje — myślniki	191
Rozdział 16: WIELKIE LITERY	195
Wielkie (lub małe) litery w odniesieniu do ludzi	195
Jak zwracać się do naczelnego rakaarza i innych osób na stanowisku	196
Relacje w rodzinie	196
Imiona bóstw	197
Wielka litera w nazwach geograficznych: kierunki, miejsca i języki	198
Kierunki i regiony	198
Nazwy geograficzne	198
Nazwy ras i grup etnicznych	199
Pory roku i inne określenia związane z czasem	200
Szkola: kursy, lata i tematy	200
Wielkie litery w tytułach	201
Wydarzenia i epoki historyczne	202
Skróty, czyli "If U Cn Rd Ths, U Cn Abbreviate"	203
Ostatnie słowo skierowane do poety	205

Część IV: Polerowanie bez wosku ***— pozostałe zagadnienia gramatyczne*** 207

Rozdział 17: Zaimki i ich przypadki	209
Me like Tarzan: zaimki w formie podmiotu	209
Pary podmiotów	210
Przydawka rzeczownikowa	211
Wybór zaimków do porównań	212
Łączenie zaimków z czasownikami łączącymi	213
Zaimki w formie dopełnienia	214
Wybór dopełnień dla zaimków	215
Problemy z kilkoma zaimkami w jednym zdaniu	215
Zaimki dzierżawcze: nie potrzeba egzorcystów	216
Zaimki i rzeczowniki z końcówką -ing	217

Rozdział 18: Jeszcze słowo o czasownikach	219
Strona czasowników	219
Co będzie lepsze: strona czynna czy bierna?	220
Następstwo czasów	222
Przypadek 1 — wydarzenia jednoczesne: główne czasowniki	222
Przypadek 2 — wydarzenia jednoczesne: imiesłowy -ing	223
Przypadek 3 — wydarzenia w dwóch różnych momentach w przeszłości	223
Przypadek 4 — więcej niż dwa wydarzenia przeszłe dziejące się w różnych momentach	225
Przypadek 5 — dwa zdarzenia w przyszłości	226
Przypadek 6 — różne chwile, różne formy czasownika	226
Mieszamy czasy: łączenie przeszłości i teraźniejszości	227
Zwyczaj i nawyki: czas teraźniejszy	229
Prawdy ogólne: stwierdzenia, które zawsze są w czasie teraźniejszym	229
Więści z frontu	230
Rozdział 19: Powiedz to, co chcesz powiedzieć: słowa i zwroty określające	231
Zła pozycja wyrazu w zdaniu może całkowicie zniweczyć sens	231
Zdania niedokończone: luźne fragmenty	232
Unikanie pomyłek	234
Rozdział 20: Good, better, best: stopniowanie	237
Końcówka -er czy słówka more	237
Łamiemy reguły: stopniowanie nieregularne	240
Nigdy nie mów more perfect: słówka, których nie da się stopniować	242
Pozostawiamy odbiorców w zawieszaniu: niepełne porównania	243
Spock was Better than any First Officer in Star Fleet: nielogiczne porównania	245
Dwa w cenie jednego: podwójne porównania	246
Rozdział 21: Utrzymać równowagę	247
Budujemy zrównoważone zdania	247
Unikanie mętnych zdań	249
Nie dopuszczamy do problemów z czasami	250
Wybór odpowiedniej osoby	250
Podwójne widzenie: pary spójników	252
 <i>Część V: Zaawansowane zagadnienia gramatyczne</i>	
<i>— zasady, których nie znają nawet wszyscy nauczyciele ...</i> 255	
Rozdział 22: Ostatnie uwagi na temat czasowników	257
Tryb oznajmujący	257
Tryb rozkazujący	258
Odkrywamy różne możliwości: tryb łączący	258
Użycie trybu łączącego z „were”	259
Tryb łączący z „had”	260
Tryb łączący w rozkazach, życzeniach i prośbach	260
I can't help but think... — podwójne przeczenia	263
Can't hardly understand — kolejna zasada dotycząca podwójnych przeczeń	264

Rozdział 23: Ostatnie uwagi na temat zaimków	267
Różnica między who / whoever i whom / whomever	267
Trik nr 1: Koń i wóz...	268
Trik nr 2: Rytm	269
Niewłaściwe wyrazy poprzedzające (antecedens)	270
Dobieranie czasowników do zaimków w skomplikowanych zdaniach	271
This, that i the other: niejasne zaimki	271
Its czy their? Zaimki zastępujące rzeczowniki zbiorowe	273
Pronouns, Inc.: stosowanie zaimków z nazwami firm	275
Rozdział 24: Ostatnie uwagi na temat struktury zdania	277
Zdania pojedyncze i złożone	277
Zdania nadrzędne i podrzędne	279
Trzy zadania zdań podrzędnych	280
Rozplątywanie zdań nadrzędnych i podrzędnych	281
Kiedy rozplątywać zdania złożone	282
Umieszczanie zdań podrzędnych we właściwych miejscach	283
Wybór zawartości zdań podrzędnych	284
Idziemy na wagary	284
Doceńmy rzeczowniki odczasownikowe (gerunds)	284
Bezokoliczniki	285
Imiesłowy	286
Podnoszenie atrakcyjności zdań	287
Rozdział 25: Ostatnie uwagi na temat interpunkcji	289
Przecinki ułatwiają zrozumienie tekstu	289
Ważny fragment czy dodatkowy? Podpowiedzą to przecinki	290
Czy przecinki mają coś wspólnego z apozycją?	292
Jeszcze o przecinkach	293
Oszczędzamy czas z elipsą	294
Oznaczenie pominiętych słów w cytatach	294
Jak pokazać wahanie	295
Ł-ą-c-z-n-i-k-i są proste	296
Wielki łącznik	296
Łączniki w słowach złożonych	297
Łączniki w liczbach	297
Dobrze umieszczony łącznik	297
Dzielenie zdań ukośnikami	298
Część VI: Dekalogi	301
Rozdział 26: Dziesięć sposobów na poprawienie umiejętności korekty własnych tekstów	303
Czytaj jak zawodowy korektor	303
Czytanie wstecz	304
Chwila przerwy	304
Czytanie na głos	304
Usunięcie połowy przecinków	305

12 Gramatyka angielska dla bystrzaków

Poproś kogoś o pomoc	305
Pomoc komputera	305
Kontrola długości zdań	305
Podejrzane typy	306
Lista kontrolna	306

Rozdział 27: Dziesięć sposobów na poprawę umiejętności gramatycznych 307

Czytaj dobre książki	307
Oglądaj dobre programy telewizyjne	308
Czytaj gazety	308
Przeglądaj magazyny	308
Odwiedzaj bastiony dziwaków	308
Strunk i White	309
Słuchaj autorytetów	309
Przeglądaj podręczniki stylu	309
Internet	309
Zgromadź własną biblioteczkę	310

Rozdział 2

Czasowniki: zasadnicza część zdania

W tym rozdziale:

- ▶ Czym się różnią czasowniki-łączniki (*linking verbs*) od czasowników działania (*action verbs*)
- ▶ Jak znaleźć czasownik
- ▶ Prawidłowe stosowanie czasowników posiłkowych i bezokoliczników

pomyśl o zdaniu w następujący sposób: zdanie jest samochodem. Do bagażnika wrzucasz wszystkie pomysły i samochód nabiera znaczenia dla Twoich odbiorców (czytelników lub słuchaczy). Czasownik to komplet opon. Bez czasownika może i uda Ci się dotrzeć do celu, ale przejażdżka będzie bardzo wyboista.

Innymi słowy, czasownik jest niezbędny w każdym zdaniu. To na nim opiera się zdanie i to on nadaje zdaniu sens. Czasownik jest główną częścią zdania, ponieważ to od niego zaczynasz, jeśli chcesz cokolwiek zrobić ze zdaniem — włącznie z poprawieniem go.

Czasowniki są przeróżne: łączące (tzw. czasowniki-łączniki) (*linking verbs*) i opisujące czynność (*action verbs*); posiłkowe (*auxiliary verbs*) i główne (*main verbs*); regularne i nieregularne; występują w liczbie pojedynczej i mnogiej oraz w formie teraźniejszej, przeszłej i przyszłej. W tym rozdziale zajmiemy się dwoma pierwszymi kategoriami — czasownikami łączącymi i opisującymi czynność oraz czasownikami posiłkowymi i głównymi. Zobaczmy, w jaki sposób wybrać właściwy czasownik dla poszczególnych zdań.

Czasowniki łączące: wielki znak równości

Czasowniki łączące (*linking verbs*) są także nazywane *czasownikami stanu*, ponieważ wyrażają stan — to, co jest, co będzie lub było. Czasownikiem często używanym w tym celu jest czasownik *to be*. To była prosta zagadka i za jej rozwiązanie nie przewiduję żadnej nagrody. Używa się także określeń *copula* (*łącznik*) lub *czasownik kopulatywny* (określenia pochodzące od łacińskiego słowa oznaczającego *łączyć*). Jednak podobne słowa, zresztą również pochodzące od tego samego łacińskiego wyrazu, używane są w kontekście seksu. Nie chcę, abyś aż tak się rozpraszał, więc nie będziemy ich używać. Jeśli możesz wrócić myślami do gramatyki, proszę, zrób to teraz.

To przykład związku matematyki z angielskim. Możesz potraktować czasowniki łączące jako wielkie znaki równości znajdujące się w środku zdania. Na przykład zdanie:

Yasmin *is* a beautiful young woman with an interest in physics.

możesz potraktować jako:

Yasmin = a beautiful young woman with an interest in physics.

lub w formie skróconej:

Yasmin = a beautiful young woman.

Podobnie jak w równaniu matematycznym, wyraz *is* łączy dwie myśli i dowodzi, że oznaczają to samo. Stąd właśnie pochodzi nazwa tego czasownika — czasownik łączący. Oto kilka podobnych przykładów:

Bibi *will be* angry if you take away her teddy bear.

Bibi = angry (*will be* jest czasownikiem łączącym)

Sandy *was* the last surfer to leave the water.

Sandy = last surfer (*was* jest czasownikiem łączącym)

Lucinda's red hair and green eyes *were* stunning.

hair and eyes = stunning (*were* jest czasownikiem łączącym)

Bill *has been* depressed ever since United lost last week.

Bill = depressed (*has been* jest czasownikiem łączącym)

Fleas *are* a constant problem for Fido.

fleas = problem (*are* jest czasownikiem łączącym)

Możesz się zastanawiać, jeśli naprawdę się nudzisz, czy czasownik *become* jest czasownikiem łączącym. Gramatycy często się o to spierają (być może właśnie dlatego, że wiedzą nudny żywot i nie mają niczego innego do roboty). Problem polega na tym, że czasownik *become* po części opisuje stan (*state verb*), a po części czynność (*action verb*).

Na przykład:

Damian's birthmark *becomes* obvious only when he pushes his hair away from his face.

Z jednej strony możesz powiedzieć, że:

birthmark = obvious

ale możesz także twierdzić, że to zdanie opisuje pewną czynność. Znamię Damiana jest ukryte, a następnie zostaje ukazane.

Jakim czasownikiem jest więc *become* — opisuje czynność czy stan? Jest po części i taki, i taki. W rzeczywistości odpowiedź na to pytanie nie ma znaczenia, chyba że uzupełniasz zdanie zaimkiem (zob. podrozdział „Właściwy zaimek we właściwym miejscu” w dalszej części tego rozdziału). Szczerze mówiąc, nie przychodzi mi do głowy żadne zdanie ze słowem *become* jako czasownikiem, które kończyłoby się zaimkiem. No może z jednym wyjątkiem:

'Moonlight becomes you', declared Edgar as he strummed a guitar under Yasmin's window.

Jednak w tym zdaniu czasownik ten znaczy: *pasować komuś, dobrze w czymś wyglądać*. Dlatego w tym przykładzie jest to zdecydowanie czasownik opisujący czynność.

Inne czasowniki łączące

Wszystkie zdania przykładowe przedstawione powyżej zawierały w gruncie rzeczy jeden czasownik łączący: były to różne formy czasownika *to be*. Ale nie jest to jedyny czasownik łączący. Zastanów się nad następującymi przykładami:

With his twinkling eyes and shy smile, Damian *seems* harmless.

Damian = harmless (*seems* jest czasownikiem łączącym)

A jail sentence for the unauthorised use of a comma *appears* harsh.

jail sentence = harsh (*appears* jest czasownikiem łączącym w tym zdaniu)

Lucinda's parents *remain* confident that she will pass her exams.

parents = confident (*remain* jest czasownikiem łączącym w tym zdaniu)

Edgar *stays* silent whenever sports are mentioned.

Edgar = silent (*stays* jest czasownikiem łączącym w tym zdaniu)

Czasowniki *seems*, *appears*, *remain* i *stays* wyrażają stany, dlatego też one również są czasownikami łączącymi. Po prostu wzbogacają podstawową ideę o różne odcienie znaczeniowe. Mógłbyś na przykład powiedzieć:

With his twinkling eyes and shy smile, Damian *is* harmless.

Teraz stwierdzenie to jest jednak bardzo jednoznaczne. Wybór słowa *seems* pozostawia pewien margines wątpliwości. Podobnie słowo *remain* (w trzecim zdaniu) wzbogaca podstawą koncepcję „bycia” o aspekt czasu. Rodzice Lucindy byli *i nadal są* pewni jej umiejętności. Nie wiedzą, że w tym roku nie uczyła się.

Bez względu na nazwę, każdy czasownik, który spełnia w zdaniu funkcję znaku równości, jest *czasownikiem łączącym*.

Czasowniki opisujące doznania zmysłowe

Czasowniki opisujące doznania zmysłowe (*sensory verbs*) pozwalają wyrazić informacje docierające za pomocą zmysłu wzroku, słuchu, węchu, smaku i dotyku. Również one mogą być czasownikami łączącymi:

Even after a bath to remove all the jam, Bibi still *feels* sticky.

Bibi = sticky (*feels* jest czasownikiem łączącym)

Edgar's tuba solo *sounds* horrible, like an animal in pain.

tuba solo = horrible (*sounds* jest czasownikiem łączącym)

Lucinda *looks* wonderful in her new green dress, which matches her eyes.

Lucinda = wonderful (*looks* jest czasownikiem łączącym)

The lasagna that Sandy made *tasted* revolting.

lasagna = revolting (*tasted* jest czasownikiem łączącym)

The ten-week-old soup in Sandy's refrigerator *smells* disgusting.

soup = disgusting (*smells* jest czasownikiem łączącym)

Niektóre czasowniki, szczególnie te, które dotyczą pięciu zmysłów, mogą być czasownikami łączącymi, ale tylko wtedy, gdy działają jak znak równości. Jeśli nie zrównują dwóch idei, to nie są czasownikami łączącymi. W zdaniu o Bibi i dżemie czasownik *feels* jest czasownikiem łączącym. Ale oto przykład innego zdania z użyciem tego samego czasownika:

With her delicate fingers, Yasmin *feels* the silk of Lucinda's new dress.

W tym zdaniu *feels* nie jest czasownikiem łączącym, gdyż nie chcemy przecież powiedzieć, że Yasmin = silk

Mówimy tylko, że Yasmin podziwia suknię Lucindy i nie może się powstrzymać, by nie dotknąć jej materiału.

W którym zdaniu występuje czasownik łączący?

- A. That annoying new clock sounds the hour with a recorded cannon shot.
- B. That annoying new clock sounds extremely loud at four o'clock in the morning.

Odpowiedź: Czasownik łączący znajduje się w zdaniu B. W tym zdaniu *clock* = *extremely loud*. W zdaniu A zegar coś robi — wybija godzinę, a to nie jest czasownik opisujący stan. Przy okazji budzi sąsiadów, ale akurat ta informacja nie znajduje się bezpośrednio w zdaniu.

Spróbuj jeszcze raz. W którym zdaniu występuje czasownik łączący?

- A. Damian stays married only for very short periods of time.
- B. Mortimer stays only at the most expensive hotels.

Odpowiedź: Czasownik łączący znajduje się w zdaniu A. W zdaniu tym Damian = żonaty (przynajmniej na razie). Zdanie B mówi nam, co robi Mortimer — zatrzymuje się tylko w najdroższych hotelach (działanie).

Czasowniki łączące łączą podmiot i dopełnienie podmiotu. Więcej informacji na temat dopełnień znajduje się w rozdziale 6.

Oto lista najczęściej używanych czasowników łączących:

- ✓ Formy czasownika *to be*: am, are, is, was, were, will be, shall be, has been, have been, had been, could be, should be, would be, might have been, could have been, should have been, shall have been, will have been, must have been, must be.
- ✓ Czasowniki opisujące wrażenia zmysłowe: look, sound, taste, smell, feel.
- ✓ Słowa wyrażające odcienie znaczeniowe powiązane ze stanem: appear, seem, grow, remain, stay.

Wskutek błędu gramatycznego

The picnic has been cancelled *due to?* *because of?* the unexpected blizzard.

Które wyrażenie jest prawidłowe — *due to* czy *because of*? To wysoce kontrowersyjna kwestia i coraz więcej osób uważa, że oba zwroty są prawidłowe. Jeśli więc chcesz, możesz pominąć całą tę ramkę. Ale purytanie językowi uważają, że w tym kontekście należałoby powiedzieć *because of*. Ich twierdzenie oparte jest na fakcie, że *due to* jest przymiotnikiem (słowem opisującym). Można więc używać go:

- ✓ W celu opisywania rzeczowników lub zaimków. Oto kilka przykładów:

You will receive your due reward in heaven.

Be sure to return your library book by the due date.

- ✓ Po czasowniku łączącym, jeśli zawiera informacje o podmiocie (który zawsze jest rzeczownikiem lub zaimkiem). Oto kilka przykładów:

Payment is due next Thursday. (*due next Thursday* opisuje płatność)

The closure was due to flood damage. (*due to flood damage* opisuje zamknięcie)

Lucinda's mania for fashion is due to her deprived upbringing in an allpolyester household. (*due to her deprived upbringing in an allpolyester household* opisuje manię)

Because of opisuje działanie (zob. „Światła! Kamera! I akcja!” w dalszej części tego rozdziału). Zazwyczaj odpowiada na pytanie *dlaczego*. *Due to* nie powinno być używane w takich kontekstach. Przyjrzyjmy się kolejnym przykładom:

The bubblegum gun is no longer being manufactured *because of* protests from dentists.

Dlaczego guma nie jest już produkowana? Z powodu protestów dentystów.

The shop was closed because of fire damage.

Dlaczego sklep został zamknięty? Z powodu zniszczeń spowodowanych pożarem.

W rzeczywistości (tzn. w angielskim konwersacyjnym) oba zwroty stosowane są wymiennie. Należy uważać tylko wtedy, gdy sytuacja wymaga możliwie jak najbardziej formalnego, poprawnego języka. Jedynym łatwym rozwiązaniem (łatwiejszym niż zapamiętanie, który zwrot czemu służy) jest całkowite unikanie w piśmie zwrotu *due to* i używanie wyłącznie *because of*. Jeśli jednak chcesz wykazać się świetną znajomością gramatyki, możesz zastosować prosty test: użyj zwrotu *caused by* zamiast *due to* i zobacz, jak to brzmi. Oba zwroty działają w podobny sposób, ale *due to* brzmi dobrze nawet wtedy, gdy jest zastosowane błędnie, a *caused by* już nie.

The bubblegum gun is no longer being manufactured *caused by* protests from dentists.

Widzisz? Nigdy byś tak nie powiedział, prawda? Brzmi to jakoś dziwnie (a więc *due to* również byłoby w tym kontekście nieprawidłowe).

A teraz zastanów się nad tym przykładem:

Lucinda's mania for fashion is *caused by* her deprived upbringing in an allpolyester household.

Brzmi dobrze, prawda? A więc *due to* również byłoby prawidłowe.

Prawidłowe dopełnianie zdań z czasownikami łączącymi

Czasownik łączący zaczyna nową myśl, ale wymaga innego słowa, które by ją uzupełniło. Jeśli Twój znajomi nie potrafią czytać w myślach, nie możesz mówić takich rzeczy, jak:

President Edwards is

lub

The best day for the party will be

i oczekiwać, że będą wiedzieli, o co Ci chodzi.

Zdanie zaczynające się czasownikiem łączącym można dokończyć na trzy sposoby. Pierwszym jest określenie (przymiotnik):

After working seven hours in high heels, Susie's feet are *tired*.

feet = *tired* (*tired* — przymiotnik)

Susie's high heels are painful, especially when they land on your foot.

high heels = *painful* (*painful* — przymiotnik)

Drugi sposób polega na wskazaniu osoby, miejsca lub rzeczy (rzeczownik). Oto kilka przykładów:

Edgar is president of the Chess Club.

Edgar = president (*president* to osoba, a więc rzeczownik)

The best place for the club to meet would be the park.

best place = park (*park* to miejsce — rzeczownik)

The most important part of a balanced diet is pizza.

part of a balanced diet = pizza (*pizza* to rzecz — rzeczownik)

Trzecim sposobem zakończenia zdania z czasownikiem łączącym jest wprowadzenie zaimka rzeczownego, który zastępuje nazwę osoby, miejsca lub rzeczy. Przykładowo:

The winner of the County Tiddlywinks Championship is you!

winner = *you* (*you* zastępuje nazwisko zwycięzcy, a więc jest zaimkiem)

Whoever put the frog in my bed is someone with a very bad sense of humour.

Whoever put the frog in my bed = someone (*someone* zastępuje nazwę nieznanego dowcipnisa, a więc jest zaimkiem)

Nie można za wiele zepsuć, jeśli uzupełniasz zdania z czasownikiem łączącym przymiotnikami lub rzeczownikami. Gorzej jest z zaimkami. W następnym podrozdziale pokażę, jak unikać typowych błędów w związkach czasowników łączących z zaimkami.

Właściwy zaimek we właściwym miejscu

W jaki sposób wybrać prawidłowy zaimek dla zdania z czasownikiem łączącym? Trzeba zmienić szyk. Mówiąc wprost: zaimek wstawiony po czasowniku łączącym powinien być tego samego rodzaju, co zaimek stojący przed czasownikiem łączącym. Najpierw przyjrzymy się kilku przykładom z rzeczownikami, gdzie nie da się popełnić błędu. Przeczytaj następujące pary zdań:

Rashid was a *resident* of Nottingham.

A *resident* of Nottingham was *Rashid*.

Bill has always been a *keen supporter* of his local football team.

A *keen supporter* of his local football team has always been *Bill*.

Oba zdania z każdej pary znaczą to samo i oba są poprawne. A teraz przyjrzyjmy się zdaniom z zaimkami:

The winner of the election is *him*!

Him is the winner of the election!

Oj, coś tu nie tak. Nie można powiedzieć *him is*; mówimy *he is*. Ponieważ mamy tu czasownik łączący *is*, należy po nim wstawić to samo słowo, które wstawilibyśmy przed nim. Spróbujmy raz jeszcze:

The winner of the election is *he*!

He is the winner of the election!

Teraz mamy już prawidłowe zakończenie zdania. Jeśli będziesz zwracał uwagę na czasowniki łączące, bez trudu dobierzesz właściwy zaimek. Zaimki osobowe to: *I, you, he, she, it, we, they, who* and *whoever*. Zaimki, które nie mogą spełniać funkcji podmiotu, to między innymi: *me, him, her, us* and *them*.

Poprzednie przykłady dotyczą języka formalnego, a nie konwersacyjnego. W konwersacyjnym angielskim następujący dialog byłby do zaakceptowania:

Who's there?

It's me.

W angielskim formalnym brzmiałby następująco:

Who is there?

It is I.

Ponieważ mamy tu czasownik łączący *is*, musimy wstawić zaimek tego samego typu przed czasownikiem łączącym i po nim. Nie możemy zacząć zdania od *me* (chyba że oglądamy film o Tarzanie). Możemy zacząć zdanie od *I*.

Prawdopodobnie swoim sokolim wzrokiem dostrzegłeś, że coś tu jest nie tak. W tym ostatnim zdaniu nie możesz zmienić szyku i powiedzieć:

I is it.

I łączy się z inną formą czasownika — *am*. Zarówno *is*, jak i *am* to formy czasownika *to be* (jednego z najdziwniejszych w języku). A więc tak — czasem przy przekształcaniu zdania trzeba dostosować formę czasownika *to be*. Ale nadal chodzi o to samo: *I* może być podmiotem, *me* nie.

Niestety, zdanie *The winner of the election is he!* nie brzmi najlepiej, mimo iż forma zaimka jest prawidłowa. Wynika to z faktu, że bardzo niewiele osób prawidłowo używa zaimków w mowie. A ponadto w tym zdaniu i tak nie użylibyśmy zaimka. Dlatego też, gdy nauczysz się zauważać problem, właściwym rozwiązaniem często nie jest użycie zaimka, ale wstawienie rzeczownika:

The winner of the election is Edgar Edwards!

[Who's there?] It's Damian.

Zaimki są podzielone na grupy. Do pierwszej należą wszystkie zaimki, które występują w mianowniku i mogą spełniać funkcję podmiotu. Zaimek po czasowniku łączącym powinien przybrać właśnie tę formę. Drugą grupę obejmuje zaimki, które spełniają funkcję dopełnienia i występują w bierniku. Należy ich unikać po czasownikach łączących. Więcej informacji na temat przypadków zaimków znajduje się w rozdziale 17.

Światła! Kamera! I akcja!

Czasowniki łączące są ważne, ale ograniczenie się do czasowników opisujących stan byłoby straszliwie nudne. W końcu trzeba coś zrobić. Temu właśnie służą czasowniki działania (*action verbs*). Wszystko, co nie jest *stanem*, jest *działaniem*, przynajmniej w świecie czasowników. W przeciwieństwie do wielkiego znaku równości związanego z czasownikami łączącymi (zob. podrozdział „Czasowniki łączące: wielki znak równości” wcześniej w tym rozdziale), w przypadku czasowników opisujących działanie (czynność) *coś się dzieje*:

Yasmin *slapped* Damian when he tried to kiss her. (*slapped* to czasownik opisujący działanie)

Edgar *will finish* his pizza as soon as his sneezing fit *ends*. (*will finish* i *ends* to czasowniki opisujące działanie)

According to Ms Stakes, Lucinda *has made* at least 16 grammatical errors in her first two sentences. (*has made* to czasownik opisujący działanie)

Czasowniki opisujące działanie można zdefiniować następująco: są to wszystkie czasowniki, które nie wyrażają stanu. Nie dają się zwięźle określić określeniu *action*. Niektóre czasowniki działania nie opisują zbyt energicznych czynności, na przykład: *think, sit, stay, have, sleep, dream* itd. Czasowniki, które mogłyby opisać idealnie nudne wakacje, są mimo wszystko czasownikami działania! Należy podejść do tego w następujący sposób: jeśli czasownik *nie jest* wielkim znakiem równości (czasownikiem łączącym), to musi być czasownikiem działania.

Jak odróżniać czasowniki

Prawdopodobnie zauważyłeś już, że niektóre czasowniki wskazane w tym rozdziale (takie jak *slapped* i *ends*) to pojedyncze słowa, a inne (takie jak *will finish* i *has made*) są złożone z kilku słów. Te dodatkowe słowa nazywają się *czasownikami posiłkowymi* (*auxiliary verbs*). Jak wskazują nazwa, spełniają one funkcję pomocniczą. Jak statyści w sztuce teatralnej lub filmie, same z siebie nie mówią niczego. Ale pomagają przekazać sens głównego czasownika, zazwyczaj zmieniając *czas działania*. Więcej informacji na temat czasów znajduje się w rozdziale 3.

Oto kilka przykładowych zdań z czasownikami posiłkowymi:

Ellie *will have sung* five arias from that opera by the interval. (w konstrukcji *will have sung* czasownikiem głównym jest *sung*; *will* i *have* to czasowniki posiłkowe)

Bill *should have refused* a fifth piece of cake, but his greed simply *would not be denied*. (w konstrukcji *should have refused* czasownikiem głównym jest *refused*; *should* i *have* to czasowniki pomocnicze; w *would be denied, denied* to czasownik główny, *would* i *be* to czasowniki posiłkowe)

Rozróżnienie między czasownikami pomocniczymi i głównymi nie jest szczególnie istotne, o ile tylko potrafisz wskazać wszystkie elementy czasownika w zdaniu. Jeśli znajdziesz tylko jedną część, możesz pomylić czasowniki działania z czasownikami łączącymi. Trzeba pamiętać o tym rozróżnieniu podczas wybierania zakończenia zdania (zob. podrozdział „Właściwy zaimek we właściwym miejscu” wcześniej w tym rozdziale).

Aby przekonać się, czy mamy do czynienia z czasownikiem działania, czy też z czasownikiem łączącym, należy przyjrzeć się czasownikowi głównemu (a nie czasownikom pomocniczym).

Jeśli główny czasownik wyraża czynność, cały czasownik jest czasownikiem działania, nawet jeśli jeden z czasowników pomocniczych jest formą czasownika *to be*. Przykładowo:

- is going
- will be sung
- has been painted
- should be strangled

to czasowniki działania, a nie łączące, ponieważ *going*, *sung*, *painted* i *strangled* wyrażają czynność.

Zadaj pytanie: jak znaleźć czasownik

Gdy próbujesz rozgryźć zdanie (lub rozłożyć je na elementy pierwsze), zawsze należy zacząć od znalezienia czasownika. W tym celu musisz przeczytać zdanie i zadać dwa pytania:

- ✓ Co się dzieje?
- ✓ Co jest?

Jeśli uzyskasz odpowiedź na pierwsze z tych pytań, to znaczy, że czasownik opisuje działanie. Jeśli uzyskasz odpowiedź na drugie pytanie, to znaczy, że w zdaniu znajduje się czasownik łączący. Przyjrzyjmy się przykładowi:

Archie flew around the room and then swooped into his cage for a birdseed snack.

Jeśli zadasz pytanie: „Co się dzieje?”, odpowiedź będzie brzmiała: *flew* i *swooped*. Z tego wniosek, że *flew* i *swooped* to czasowniki opisujące działanie.

Jeśli zadasz pytanie „Co jest?”, nie uzyskasz odpowiedzi, ponieważ w tym zdaniu nie ma żadnego czasownika łączącego.

Oto kolejny przykład:

Bill's new tattoo will be larger than his previous 15 tattoos.

Co się dzieje? Nic. Nie ma tu żadnego czasownika, który opisywałby działanie. Co jest? Poszukaj znaku równości: *tattoo = larger*. Słowa, które spełniają funkcję znaku równości, to *will be*. A zatem *will be* jest czasownikiem łączącym.

Zadaj pytanie i znajdź czasowniki w następujących zdaniach. Zastanów się, czy jest to czasownik opisujący czynność, czy też jest to czasownik łączący.

- A. Bibi loved the cat, even though the cat had scratched her.
- B. After days of inactivity, Sandy is taking a skiing holiday.
- C. The twisted frown on Ellie's face seemed strange, but she was listening to Edgar's tuba solo on her headphones.

Odpowiedź: W zdaniu A są dwa czasowniki — obydwa opisują czynność: *loved* i *had scratched*. W zdaniu B *is talking* również opisuje czynność. W zdaniu C wyraz *seemed* jest czasownikiem łączącym, a *was listening* — czasownikiem działania.

Ściśle mówiąc, *czasownik* jest częścią mowy. W zdaniu działanie lub stan wyraża *orzeczenie*. *Podmiot* to osoba lub rzecz, która jest wykonawcą czynności, a *orzeczenie* określa czynność wykonywaną przez podmiot. *Orzeczenie proste* to sam czasownik. *Grupa orzeczenia* obejmuje orzeczenie wraz z wszystkimi wyrazami stanowiącymi jego określenie. Nie wiem, po co ktokolwiek miałby wskazywać grupę orzeczenia. Owszem, wskazanie orzeczenia prostego ma sens, ale to przecież to samo, co czasownik, dlatego też wystarczy, jeśli nazwiemy ten wyraz czasownikiem, a nie orzeczeniem.

To be or not to be: bezokoliczniki

Co pewien czas w tym rozdziale mówimy o czasowniku *to be*. Forma *to be* jest bezokolicznikiem. Część czasownikowa (*be*) może być wykorzystana na dwa sposoby: z poprzedzającym słówkiem *to*, i wtedy nazywamy go po prostu bezokolicznikiem (*to-infinitive*), albo z czasownikiem posiłkowym — i w tym przypadku nazywany jest nagim bezokolicznikiem (*bare infinitive*), ponieważ nie jest poprzedzony słówkiem *to*. Oto kilka przykładów:

Ellie likes *to sing*. (*to sing* to *to-infinitive*)

It isn't too late *to write* your essay. (*to write* to *to-infinitive*)

All Bibi did all afternoon was *play* with the box her present had been packed in. (*play* to *bare infinitive*)

Bezokoliczniki to przodkowie rodzin czasowników. Wszystko w rodzinie czasownika pochodzi od bezokolicznika, ale podobnie jak podstarzały krewny na emeryturze, który całe dni przesiaduje na ganku przed domem, bezokoliczniki nie spełniają żadnej funkcji czasownikowej w zdaniu. Jeśli już się pojawiają, przyjmują inną rolę — jak hydraulik na emeryturze, który nie chce naprawić ciekącego kranu, ale za to ciągle przemeblowuje sypialnię. Bezokoliczniki mogą spełniać funkcję podmiotu lub dopełnienia. Mogą także opisywać inne słowa w zdaniu. Więcej na temat bezokoliczników znajdziesz w rozdziale 24.

Najważniejsze do zapamiętania na temat bezokoliczników jest to: jeśli zadasz pytanie, którego celem jest znalezienie czasownika, nie wybieraj bezokolicznika jako odpowiedzi. Prawdziwe czasowniki są gdzie indziej. Poza tym możesz zapomnieć o bezokolicznikach!

Czy tak to ma wyglądać?

Czy te zdania wydają Ci się prawidłowe?

Damian never does anything he's *suppose* to do.

Rashid *use* to put the rubbish out, but he's so tired when he gets home from work now that he forgets.

Jeśli tak, przyjrzyj się im ponownie. Oba są niepoprawne. Zwróć uwagę na czasowniki wyróżnione kursywą:

suppose i *use*. Tak to słyszymy, ale mówiący chce powiedzieć coś innego. Prawidłowe słowa to *supposed* i *used* — formy czasu przeszłego. Zdania te powinny więc wyglądać następująco:

Damian never does anything he's *supposed* to do.

Rashid *used* to put the rubbish out, but he's so tired when he gets home from work now that he forgets.

W jednym kawałku czy w dwóch?

A oto nowy problem: niektóre słówka mogą być zapisane jako jedno słowo lub dwa, ale wiąże się to ze zmianą znaczenia. Przyjrzyjmy się następującym parom:

Maybe znaczy „perhaps” (być może).

May be znaczy „is possible” (jest możliwe — może być).

Przykład: Mortimer thinks Rashid *may be* the best accountant who has ever worked for him, but Rashid is overwhelmed with work and thinks *maybe* he should have taken the other job he was offered.

Sometime znaczy „at an unspecified point of time” (kiedys).

Some time znaczy „a period of time” (nieco czasu).

Przykład: Edgar asked Yasmin if she'd go out with him *sometime*, but not today because he has promised to spend *some time* with his mother this evening.

Tak samo jest w przypadku *someplace* i *some place*.

Everyday znaczy „ordinary, common” (zwykły, typowy).

Every day znaczy „occurring daily” (codziennie).

Przykład: Edgar loves *everyday* activities such as cooking, cleaning, and sewing. He helps his mother with them *every day*.

Anyway znaczy „in any event” (w każdym razie).

Any way znaczy „a way, some sort of way” (jakikolwiek sposób).

Przykład: Lucinda can't think of *any way* to get Damian to ask her out, so she's thinking of asking him. Yasmin thinks Damian's bad news, but knows that Lucinda will date him *anyway*.

Altogether znaczy „extremely, totally” (całkiem, zupełnie).

All together znaczy „as one” (wszyscy razem).

Example: Damian was *altogether* disgusted. The prettiest girls were *all together* in the corner and hadn't noticed that he'd arrived.

Ten ostatni przykład jest szczególnie interesujący, ponieważ należy do niewielkiej grupy par „all”, do której należy również *all ready* (wszyscy lub wszystko gotowe) oraz *already* (już, do określonego czasu i zazwyczaj wcześniej, niż oczekiwano).

Przykład: It's nine o'clock *already*, so if you're not *all ready* in the next five minutes we're going to miss the train!

Jest jedno słowo, którego puryści językowi nie tolerują: *alright*. Powinno się pisać *all right* (Twój słownik może być pod tym względem łaskawszy i dopuszczać pisownię *alright*). Oczywiście puryści zapominają o jednej ważnej sprawie. Jeśli ktoś zapyta Cię, jak Ci poszło w trudnym fragmencie solówki zeszłego wieczoru, a Ty odpowiesz z uśmiechem, że było *all right* (nie popełniłeś żadnego błędu), poklepią Cię po plecach i pogratulują. Jeśli powiesz smutno, że poszło *alright* (...ish), dowiedzą się, że Twoja solówka była katastrofą (a przynajmniej powinno być ciężkiej pracy w to włożyłeś) i że powinni zabrać Cię na lunch, który mógłby poprawić Ci humor. Dlatego właśnie zaczynam akcję, której celem jest promowanie pisowni *alright* dla odróżnienia od *all right*. Jeśli jednak masz w otoczeniu jakiegoś purystę, nie upieraj się.

No dobrze, tak naprawdę nie można całkowicie zapomnieć o bezokolicznikach. Powinieneś wiedzieć coś jeszcze. W formalnym angielskim nie należy dzielić bezokolicznika. Rezultatem tego błędu jest tzw. *split infinitive*, czyli bezokolicznik nieciągly. Oczywiście, aby podzielić bezokolicznik, musi się przed nim znajdować słówko *to*, a to sprawia, że mamy dwa słowa. W zasadzie nie ma dobrego wyjaśnienia, dla którego nie mielibyśmy czegoś tam nie wstawiać, tak jak w tym przykładzie:

Lucinda vowed *to really study* if she got the chance to take her exams again.

Chociaż tak właśnie mówi większość osób, puryści językowi uważają to za błąd. Dla nich *to study* stanowi jedną, nierozdzieloną całość — bezokolicznik. Teraz, gdy znasz już tę regułę, zapewne zaczniesz zauważać, że każdy ją łamie. Nieciągłe bezokoliczniki znajdziesz nawet w gazecie.

Ba, znajdziesz je także w podręcznikach i wypowiedziach wykształconych osób. Dlaczego? No bo gdzie jeszcze można wstawić słowo *really*?

Lucinda vowed *really* to study if she ever got the chance to take her exams again.
(Nie brzmi to zbyt dobrze, prawda?)

Lucinda vowed to study *really* if she ever got the chance to take her exams again. (Fuj!)

Masz więc wybór. Możesz się wyluzować i rozdzielać bezokoliczniki albo też poświęcać godziny na poszukiwanie innego miejsca dla słów, które najlepiej brzmią w środku bezokolicznika (często równie dobrym miejscem jest koniec zdania), albo na obmyślanie innych sposobów wyrażenia tej samej myśli (np. *Lucinda vowed to study really hard if...*), tak abyś mógł przestrzegać tej zasady i czuć wyższość nad dziennikarzami. Wybór należy do Ciebie. Jeśli chcesz wiedzieć, skąd wzięła się ta dziwna reguła, przeczytaj rozdział 3., w którym piszę nieco o historii języka angielskiego, a także o tej zasadzie.

Spróbuj wybrać właściwą wersję:

- A. 'I can't make head or tail of these accounts, and I have to have this [already / all ready] by Friday,' moaned Rashid.
- B. 'You should take a break and go out to lunch', suggested Alice. 'You work through lunch [everyday / every day].'
- C. 'I've eaten my sandwich [already / all ready], and [anyway / any way] I've got too much work to do.'
- D. 'Well, I think it's [altogether / all together] too much to expect one person to do', said Alice. '[Maybe / May be] you should ask Mortimer to get you an assistant.'
- E. 'There [maybe / may be] too much to do, but I can't complain when I've only been here a week.'
- F. 'But [everyone / every one] here complains about their workload [everyday / every day]. [Maybe / May be] if we went to see Mortimer [altogether / all together] [sometime/some time] he'd listen.'
- G. But Rashid wasn't listening. 'I wonder if there's [anyway / any way] to avoid jail for tax evasion,' he mumbled.

Odpowiedzi: A: all ready; B: every day; C: already, anyway; D: altogether, maybe; E: may be; F: everyone (no dobrze, to było podchwytliwe, jako że nie omawialiśmy tego słowa, jeśli jednak zrozumiałeś ogólną ideę, nie powinieneś mieć problemów i z tym przykładem), every day, Maybe, all together, sometime; G: any way.